

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1CoE/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320206785
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Sedláčková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1320206785.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Sedláčkovej a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Moniky Školníkovej, v právnej veci oprávneného (otca): P. W. M., A.. XX.X.XXXX, S. W. C. XX, W., adresa na doručovanie P. XX, T. D., štátny občan SR, zastúpeného advokátom JUDr. Dagmar Matuškovou, Búdkova 12, Bratislava, proti povinnej (matke): U. F. F.O., A.. XX.X.XXXX, S. W. S. XX, S., štátny občan SR, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Kamila Semešová, s.r.o., Hrachová 16B, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 47 253 053, o návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom: X. F., A.. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, Krátka 1, Senec a o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III pod č. k. 40Em/1/2020-80 zo dňa 2.2.2021, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava III, pod č.k. 40Em/1/2020-80 zo dňa 2.2.2021, **p o t v r d z u j e**.
Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III ako súd prvej inštancie, napadnutým uznesením nariadil výkon uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/303/2020-415 zo dňa 13.11.2020, v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/303/2020-423 zo dňa 4.12.2020 a to s poukazom na ustanovenia § 376 ods. 1, ods. 3, § 390 písm. b) zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a § 3 ods. 1, ods. 2 Vyhľadávky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že dňa 26.6.2020 bol súdu prvej inštancie doručený návrh oprávneného/otca maloletého na nariadenie výkonu uznesenia Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 17Pc/3/2018 zo dňa 22.5.2020, v zmysle ktorého je otec oprávnený stýkať sa s maloletým v každom párnom týždni v mesiaci, každý utorok od 15,00 hod. do 18,00 hod. a každý štvrtok od 16,00 hod. do 18,00 hod. a v každom nepárnom týždni každý utorok od 15,00 hod. do 18,00 hod., každý piatok od 15,00 hod. do 18,00 hod. a každú sobotu od 9,00 hod. do 17,00 hod. s tým, že otec si maloletého prevezme v mieste bydliska matky a po ukončení styku jej ho odovzdá v mieste jej bydliska. Svoj návrh oprávnený odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 17Pc/3/2018-162 zo dňa 21.3.2019, bol právoplatne dňa 10.6.2020 určený za otca maloletého, avšak k meritornému rozhodnutiu vo veci úpravy styku s maloletým nedošlo, nakoľko odvolací súd v tejto časti a v časti o náhrade trov konania rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zároveň v odôvodnení rozsudku č.k. 11CoP/419/2019-265 zo dňa 12.5.2020 odporučil súdu prvej inštancie do právoplatnosti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému túto otázku riešiť vydaním neodkladného opatrenia. Oprávnený ďalej uviedol, že povinná/matka neodkladné opatrenie vydané dňa 22.5.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.5.2020, nerešpektovala spočiatku z dôvodu, že jej nebol rozsudok odvolacieho súdu doručený a neskôr z dôvodu, že nechce, aby styk s otcom prebiehal bez jej prítomnosti, lebo maloletý nie je na

otca zvyknutý, pričom povinná núti oprávneného k uzavretiu rodičovskej dohody, v zmysle ktorej by styk otca s maloletým prebiehal len dvakrát do mesiaca a to každú nepárnu sobotu a nepárnu nedeľu. Oprávnený vyjadril obavu, že nepriamy aj priamy psychický vplyv matky na maloletého môže mať za následok nevytvorenie citového puta maloletého k otcovi. Povinná nemá záujem ani na takej dohode o realizácii styku, kde by bol otec častejšie v styku s maloletým a to ani za jeho dobrovoľného akceptovania jej podmienky, že matka bude pri styku prítomná. V čase podania návrhu na výkon rozhodnutia sa otec prvýkrát stretol s maloletým až v dňoch 20. a 21.6.2020, pričom mu matka kategoricky odmietala umožniť styk s maloletým v zmysle neodkladného opatrenia zo dňa 22.5.2020.

3. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí poukázal na správy kolízneho opatrovníka zo dňa 16.10.2020 a zo dňa 16.12.2020 a ďalej uviedol, že uznesením Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 17Pc/13/2018 zo dňa 22.5.2020, bol upravený styk otca s maloletým, proti ktorému podala matka odvolanie a návrhom, doručeným súdu prvej inštancie dňa 17.6.2020 žiadala o zrušenie predmetného neodkladného opatrenia a nariadenie nového neodkladného opatrenia. Okresný súd Bratislava III nariadil nové neodkladné opatrenie uznesením č. k. 17Pc/3/2018-333 zo dňa 16.7.2020 v spojení s opravným uznesením zo dňa 28.7.2020 tým spôsobom, že zrušil neodkladné opatrenie sp. zn. 17Pc/13/2018, nariadené uznesením zo dňa 22.5.2020 a upravil styk maloletého s otcom nasledovne: každý páry týždeň v mesiaci každý utorok od 16,00 hod. do 18,00 hod., každý štvrtok od 16,00 hod. do 18,00 hod. a každý nepárny týždeň v mesiaci každú sobotu od 16,00 hod. do 18,00 hod., každú nedeľu od 9,00 hod. do 12,00 hod. a to v prítomnosti matky maloletého, do právoplatného skončenia konania o úprave práv a povinností rodičov k maloletému X., vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 17Pc/3/2018. Proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, č.k. 17Pc/3/2018-333 zo dňa 16.7.2020 podala matka odvolanie a následne bol súdu doručený návrh matky na zrušenie predmetného neodkladného opatrenia a nariadenie nového neodkladného opatrenia. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 13.11.2020 č. k. 11CoP/303/2020-415, v spojení s opravným uznesením zo dňa 4.12.2020 uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava III, č. k. 17Pc/3/2018-346 zo dňa 28.7.2020 a uznesením Okresného súdu Bratislava III, č. k. 17Pc/3/2018-390 zo dňa 6.10.2020 v napadnutej časti vo výroku styku otca s maloletým dieťaťom zmenil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý utorok a štvrtok v párnom týždni kalendárneho roku v čase od 17,00 hod. do 18,00 hod., každú sobotu v nepárnom týždni kalendárneho roku v čase od 14,00 hod. do 18,00 hod. a každú nedeľu v nepárnom týždni kalendárneho roku v čase od 9,00 hod. do 12,00 hod., vždy v prítomnosti matky maloletého, do právoplatného skončenia konania o úprave práv a povinností k maloletému vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 17Pc/3/2018. Dňa 8.12.2020 podal otec návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom Okresný súd Bratislava III rozhodol uznesením zo dňa 15.12.2020 č. k. 17Pc/3/2018-427 tak, že otec je oprávnený stretnúť sa s maloletým počas vianočných sviatkov dňa 27.12.2020 v čase od 14,00 hod. do 18,00 hod. v bydlisku otca maloletého, v prítomnosti matky maloletého. Voči uvedenému rozhodnutiu podala matka odvolanie, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté.

4. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí ustálil, že vzhľadom ku skutočnosti, že styk otca s maloletým je upravený vykonateľným rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.11.2020, č.k. 11CoP/303/2020-415 v spojení s opravným uznesením zo dňa 4.12.2020, v zmysle ktorého matka počas dní 21.11., 22.11., 24.11., 26.11., 19.12., 20.12. a 24.12. dobrovoľne neplnila vykonateľné rozhodnutie a zároveň ide o neodkladné opatrenie, ktoré súd vykoná vždy v zmysle § 376 ods. 3 CMP, je namieste potreba nariadenia výkonu vyššie spomenutého rozhodnutia. Súčasne súd prvej inštancie uviedol, že v neposlednom rade zohľadnil správanie matky v zmysle § 3 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, ktorá rušila stanovené termíny styku maloletého s otcom bez ospravedlniteľných dôvodov, nakoľko mimoriadna situácia v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19 nie je dôvodom pre nerealizovanie styku rodičov s maloletými deťmi. Matka zároveň otcovi neposkytla náhradné termíny styku a nereagovala na opätovné dopytovanie kolízneho opatrovníka ohľadom vypracovania správy súdu pre účely konania o výkone rozhodnutia.

5. Proti tomuto uzneseniu podala povinná prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie a navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a zastavil konanie o výkon rozhodnutia. Svoje odvolanie povinná odôvodnila tým, že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti podľa § 377 ods. 2 CMP. Povinná namietala, že súd prvej inštancie jej svojou nečinnosťou znemožnil oboznámiť sa s návrhom na začatie vykonávacieho konania a realizovať svoje procesné práva, keď návrh na začatie konania bol podaný dňa 26.6.2020 a povinnej bol doručený až dňa 8.2.2021 spolu s doručením napadnutého uznesenia a výzvy na dobrovoľné plnenie

vykonateľného rozhodnutia. Súd prvej inštancie do dnešného dňa neumožnil povinnej nahliadnúť do predmetného spisu a to ani na opakovanú žiadosť. Súčasne povinná namietala, že súd prvej inštancie nevychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu preukázaného dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, t.j. na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd prvej inštancie konštatoval, že povinná neposkytla súčinnosť napriek tomu, že z obsahu spisu vyplývala nečinnosť kolízneho opatrovníka a nie matky maloletého. Povinná má za to, že súd prvej inštancie si nespĺnil povinnosti uvedené v § 3 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých a rozhodoval v konaní len na základe návrhu oprávneného a jeho tvrdení, čím podľa povinnej porušil jej práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako i povinnosť pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťovať ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Povinná uviedla, že v dňoch 21.11., 22.11., 24.11. a 26.11. bol maloletý chorý, čo bolo oznámené aj škôlke, ktorú navštevuje. Nasledujúce dni styk otca s maloletým prebiehal a k jeho prerušeniu došlo až dňa 19.12.2020 z dôvodu, že v škôlke boli rodičia a neskôr aj dieťa testovaní na COVID-19 s pozitívnym výsledkom, v dôsledku čoho nebolo vhodné, aby sa maloletý stýkal s inými osobami a potenciálne roznášal nákazu, ako aj z dôvodu, že v danom období sa na Slovensku výrazne zhoršila epidemiologická situácia a vláda SR rozhodla o obmedzení slobody pohybu a otec maloletého a jeho matka sú lekármi, čo predstavuje vysoko rizikové profesie. Je síce pravdou, že aktuálna situácia spôsobená pandémiou COVID-19 nie je dôvodom na nedodržiavanie súdnych rozhodnutí, avšak prioritou rodičov a aj súdov by mala byť ochrana života a zdravia detí. Tretím dôvodom, pre ktorý podľa povinnej bolo rozhodnutie nevykonateľné, bolo obmedzenie slobody pohybu a pobytu v čase od 19.12.2020 do 29.12.2020 Nariadením vlády SR č. 804/2020 zo dňa 16.12.2020. Ďalej povinná uviedla, že umožňovala styk otca v zmysle uznesenia Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 17Pc/13/2018 zo dňa 16.7.2020 aj nad rámec určený súdom okrem pracovných dní, kedy sa objektívne nemohla dostaviť na výkon styku z dôvodu jej zamestnania v Bratislave. Matke maloletého sa však podarilo so zamestnávateľom dohodnúť na úprave pracovného času tak, aby po obmedzenú dobu do konania pojednávania vo veci samej mohla realizovať styk otca s maloletým aj cez týždeň, avšak z mailu oprávneného zo dňa 6.1.2021 vyplýva, že otec aj túto snahu matky považuje za dôkaz o úmyselnom bránení v styku. V súvislosti s uznesením Okresného súdu Bratislava III, č.k. 17Pc/3/2018-427 zo dňa 15.12.2020, ktorým bol nariadený styk otca s maloletým na 27.12.2020 povinná v odvolaní uviedla, že predmetné uznesenie jej bolo doručené až dňa 28.12.2020. Styk otca s maloletým v rozsahu rozhodnutia zo dňa 13.11.2020 prebiehal od jeho doručenia matke maloletého a to podľa požiadavky otca v jeho bydlisku, kam matka maloletého sama vozí s výnimkami uvedenými vyššie a s výnimkou 18.2.2021, kedy bol maloletý chorý, o čom matka vopred informovala otca. Povinná uviedla, že v súčasnosti pracuje nielen na pracovisku, ale aj formou home officu, čo jej tiež umožňuje styk realizovať. Povinná má za to, že z jej strany dochádzalo a dochádza k dobrovoľnému plneniu rozhodnutia a oprávnenému umožňovala styk aj nad rámec určený v rozhodnutí a v prípade, ak ho neplnila, existovali na to ospravedlniteľné dôvody alebo plnenie povinnosti nebolo možné. Povinná tiež uviedla, že otec maloletého si včas neplní výživovaciú povinnosť, nakoľko jej výživné splatné ku dňu 20.1.2021 uhradil až dňa 15.2.2021 a výživné splatné ku dňu 20.2.2021 do dnešného dňa (22.2.2021) neuhradil. Okrem petitu odvolacieho návrhu povinná v predmetnom odvolaní uviedla aj petit návrhu na zastavenie konania, pričom samotné podanie obsahujúce odvolanie povinnej je nadpísané ako „Odvolanie matky maloletého proti uzneseniu súdu zo dňa 2.2.2021, návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia“.

6. Oprávnený a kolízny opatrovník sa k odvolaniu povinnej nevyjadrili.

7. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 370 ods. 1 CMP podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

10. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

11. Podľa § 376 ods. 2 CMP súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

12. Podľa § 376 ods. 3 CMP konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.

13. Podľa § 377 ods. 1 CMP proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

14. Podľa § 377 ods. 2 CMP odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom napadnutého rozhodnutia, s obsahom odvolania povinnej, ako aj s obsahom spisu súdu prvej inštancie, odvolací súd konštatuje vecnú správnosť výroku napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý nariadil výkon rozhodnutia na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorým je uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/303/2020-415 zo dňa 13.11.2020, v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/303/2020-423 zo dňa 4.12.2020 o nariadení neodkladného opatrenia vo veci styku otca s maloletým dieťaťom, pričom odvolací súd zdôrazňuje skutočnosť, že ani z obsahu spisu súdu prvej inštancie a ani zo žiadneho z podaní účastníkov konania nevyplýva, že by medzičasom došlo k právoplatnému skončeniu konania vo veci samej o úprave práv a povinností k maloletému vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 17Pc/3/2018. Odvolací súd konštatuje, že napriek skutočnosti, že povinná v úvode svojho odvolania uvádza ako dôvod podania odvolania okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a mali spôsobiť zánik uloženej povinnosti, žiadne z tvrdení povinnej obsiahnutých v predmetnom odvolaní nezodpovedá dikcii ustanovenia § 377 ods. 2 CMP, v zmysle ktorého možno odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti. Povinná v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali niektorému z odvolacích dôvodov v zmysle ustanovenia § 377 ods. 2 CMP, t.j. skutočnosti týkajúce sa nevykonateľnosti exekučného titulu alebo existencie okolností, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik uloženej povinnosti, keďže okolnosti týkajúce sa ochorenia COVID-19 a s tým súvisiacich opatrení prijatých vládou nemožno kvalifikovať ako okolnosti spôsobujúce zánik uloženej povinnosti v zmysle CMP. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť skutočnosť, že v danom prípade je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie súdu o nariadení neodkladného opatrenia o úprave styku oprávneného otca s maloletým, v nadväznosti na čo odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 376 ods. 3 CMP s tým, že v prípadoch dlhotrvajúceho konania vo veci samej je nielen v záujme oprávneného, ale predovšetkým aj v záujme maloletého dieťaťa, aby bola zabezpečená realizácia styku s maloletým dieťaťom v pravidelných intervaloch tak, aby nedošlo k narušeniu vzájomných vzťahov rodiča s maloletým dieťaťom takého charakteru a intenzity, ktoré by v budúcnosti mohlo viesť k ťažko napravitelným škodám vo vzájomných vzťahoch. Práve tomuto účelu slúži inštitút neodkladného opatrenia, pri nariadení ktorého konajúci súd uvedené skutočnosti zohľadňoval a ktorý má umožniť rodičovi, ktorý s maloletým dieťaťom nežije v jednej domácnosti, pravidelný styk s maloletým dieťaťom a obom stranám tak poskytnúť priestor pre budovanie a rozvíjanie vzájomných vzťahov a v neposlednom rade poskytnúť oprávnenému možnosť podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa. Doposiaľ nedošlo k zmene alebo k zrušeniu predmetného exekučného titulu v dôsledku prípadnej novej úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, pričom odvolací súd konštatuje, že zo spisu nevyplýva existencia skutočností, ktoré by odôvodňovali nemožnosť realizácie styku oprávneného (otca) s maloletým dieťaťom v rozsahu a spôsobom stanoveným predmetným exekučným titulom. Zákon v ustanovení § 377 ods. 2 CMP špecifikuje len dva odvolacie dôvody, pričom predmetné zákonné ustanovenie predstavuje špeciálnu právnu úpravu vo vzťahu k právnej úprave obsiahnutej v § 62 CMP a § 365 CSP, čím nahrádza všeobecnú úpravu o odvolaní v Civilnom mimosporovom poriadku a Civilnom sporovom poriadku.

17. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že aj po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia je možné, aby súd výkon rozhodnutia neuskutočnil a to v prípade, ak zistí, že povinný dobrovoľne plní alebo že existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu (exekučnému titulu), pričom súd môže za účelom zistenia existencie dôvodov nepodrobovania sa exekučnému titulu nariadiť pojednávanie podľa § 379 ods. 1 veta prvá CMP. V prípade, ak súd až po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zistí, že existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu, prichádza do úvahy aplikácia ustanovení § 3 ods. 3, ods. 5 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých. V nadväznosti na vyššie uvedené však odvolací súd zdôrazňuje, že musí v každom prípade ísť o ospravedlniteľné dôvody objektívneho charakteru, t.j. nemôže ísť o dôvody založené na subjektívnych

záujmoch niektorého z rodičov a jeho neochote akceptovať právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, ktoré je exekučným titulom.

18. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na znenie citovaných zákonných ustanovení dospel odvolací súd k jednoznačnému záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie o nariadení výkonu rozhodnutia s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správne potvrdil.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Odvolací súd súčasne upriamuje pozornosť súdu prvej inštancie na procesný návrh povinnej na zastavenie výkonu rozhodnutia spojený s odvolaním, ktorý bude potrebné zo strany súdu prvej inštancie v ďalšom konaní v rámci druhej fázy vykonávacieho konania posúdiť s poukazom na ustanovenie § 390 CMP a osobitne o ňom rozhodnúť.

21. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).